

ภาคผนวก ก.

กระบวนการและพิธีการในการส่งออก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
อุปกรณ์ครุภัณฑ์มหาวิทยาลัย

กระบวนการและพิธีการในการส่งออก

ในกระบวนการส่งออกนั้นสามารถแยกกระบวนการที่ต้องทำออกได้เป็น 3 กระบวนการ
เพื่อให้ชัดค่อนเป็นไปอย่างสมบูรณ์ คือ

1. กระบวนการทางตัวลินค้า
2. พิธีการทางศุลกากร
3. พิธีการทางเอกสารธนาคาร

1. กระบวนการทางตัวลินค้า

เริ่มโดยหลังจากได้มีการเสนอขายลินค้าไปยังลูกค้าที่สนใจ และได้มีการเจรจาต่อรอง
จนเป็นที่พอใจ จักเก็บเมื่อได้มีการตกลงทำสัญญาซื้อขายกันโดยกำหนดเงื่อนไขต่างๆ เช่น ราคา
จำนวนลินค้า การส่งมอบ และเงื่อนไขการชำระเงิน ซึ่งโดยมากในปัจจุบันนิยมใช้ เเลตเตอร์
อฟเครดิต (Letter of Credit:L/C) จากนั้นผู้ซื้อก็จะเบิกแล้วซึ่งผ่านธนาคารมาให้ผู้ขายซึ่งจะ
ถูกเรียกว่าผู้รับประทานนี้ เมื่อผู้รับประทานนี้รับแล้วก็จะเริ่มการผลิตตามคำสั่งซื้อโดยนำวัสดุดิน
ทั้งที่นำเข้าจากต่างประเทศและในประเทศเข้ามาใช้ สำหรับกรณีวัสดุที่นำเข้ามาจากต่างประเทศ
อาจทำเรื่องขอคืนอาการนำเข้าได้ตามมาตรา 19 ทว.

เมื่อการผลิตเสร็จลิ้นค้าที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพจะถูกบรรจุลงกล่องเล็กๆ
(Inner Box) ในกรณีที่เป็นชุดออกไม่ประดิษฐ์ โดยกล่องหุ้นจะบรรจุประมาณ 10-20 ช่องแล้วจึงนำไป
กล่องเล็กนี้บรรจุลงในกล่องใหญ่อีกที่หนึ่ง กล่องที่บรรจุเรียบเรียงแล้ว จะถูกนำไปบรรจุเข้ายังตู้บรรจุ
ลินค้า (Container) ในกรณีที่ทำการขนส่งลินค้าโดยทางเรือ ซึ่งการบรรจุลินค้าเข้าตู้จะทำได้ทั้งที่
ท่าเรือโดยใช้รถบรรทุกลินค้าไปยังท่าเรือนั้น หรือจะใช้วีลากตู้มานำบรรจุยังโรงงานน้ำที่ได้ เมื่อบรร
จุครบจำนวนแล้ว เจ้าหน้าที่กรมศุลกากร และผู้ตรวจสอบลินค้าจากทั้งบริษัทเรือและผู้ส่งลินค้าจะทำการ
ปิดตู้และประทับตราเลขหมายตู้ เป็นอันว่าเสร็จลิ้นค่อนล้าน้ำหนึ่งลินค้าในการส่งออกไปยังต่างประเทศ
ในการนำตู้บรรจุลินค้าไปยังโรงงานผู้ผลิตนั้นจะต้องยื่นคำร้องต่อกรมศุลกากร เพื่อขอเจ้าหน้าที่ไปทำ
การตรวจรับลินค้ายังสถานที่บรรจุลินค้าที่นั้นโดยต้องเสียค่าธรรมเนียมเดือน การจองตู้หรือวางแผนเรือ
เพื่อบรรทุกสินค้านั้น ในปัจจุบันควรมีการจองล่วงหน้าสัก 2 - 3 อาทิตย์เพื่อให้มีที่เนียงพอ เพราะ
ในปัจจุบันจำนวนลินค้าส่งออกมีมาก ทำให้เกิดการขาดตู้ขึ้นบ่อยๆ

2. พื้นที่ทางการคุ้ลากากร

เมื่อสินค้าที่จะส่งออกได้ทำการผลิต และจัดเตรียมพร้อมสำหรับการส่งออก ผู้ส่งสินค้าที่จะเริ่มดำเนินพื้นที่ทางการคุ้ลากากร โดยจัดเตรียมเอกสารต่างๆ ที่จะยื่นต่อกรมคุ้ลากากร ซึ่งได้แก่

- ก. ในชนิดค้าข้าวออก
- ข. บัญชีราคาสินค้า (Invoice)
- ค. ในสุทธิความคุมการแลกเปลี่ยนเงิน (E.C.61) ที่ผ่านการรับรองจากธนาคาร ยกเว้นกรณีสินค้าที่ราคาน้อยกว่า 20,000.- บาท ที่อาจใช้ใบสุทธิ (E.C.61) ได้ ซึ่งไม่ต้องผ่านการรับรองจากธนาคาร
- ง. ในอนุญาต หรือ หนังสือรับรอง (ถ้ามี)
- จ. คำร้องต่างๆ (ถ้ามี)

ขั้นตอนพื้นที่ทางคุ้ลากากร เพื่อผ่านใบชนิดค้า

เมื่อเอกสารที่ต้องการมีครบและได้ผ่านการกรอกเรียบร้อยแล้ว ผู้ส่งสินค้าจะนำใบชนิดค้า และเอกสารต่างๆ ไปยื่นที่ฝ่ายพื้นที่การส่งออก กองพื้นที่การคุ้ลากากร เพื่อให้ตรวจสอบตามขั้นตอนต่างๆ ดังต่อไปนี้

- กก/ ตรวจสอบเบื้องต้น โดยตรวจความสมบูรณ์ถูกต้องของรายการที่กรอกในเอกสารต่างๆ แล้วประทับตราให้หมายเลขอิบ่นสินค้า พร้อมกับตรวจสอบบัตรายยืนตัวย
- ขข/ ตรวจสอบพิกัด และราคา ตามชนิดและประเภทของสินค้า
- คค/ ตรวจสอบการคำนวน ของราคากำไรในการบัญชีราคาสินค้า และในใบชนิดค้า
- งง/ สั่งการตรวจ เมื่อรายละเอียดในเอกสารถูกต้องแล้วเจ้าหน้าที่จะสั่งให้มีการตรวจสินค้าว่าตรวจที่ไหนอย่างไร ปกติจะกำกันในทำคุ้ลากากร และจะมีการนำสินค้าตัวอย่างให้กองวิเคราะห์สินค้าตรวจสอบ เพื่อดำเนินการขอคืนภาษีอากรตามมาตรา 19 ทวิ
- จจ/ การชำระภาษีอากร ในการที่เป็นสินค้าที่ต้องชำระอากร แต่สำหรับดอกไม้และต้นไม้ประดิษฐ์นั้นไม่ต้องมีการชำระอากรขาดออก
- ฉฉ/ ประทับตราสมบูรณ์ หลังการตรวจสอบใบชนิดค้าและเอกสารต่างๆ อีกครั้งว่าเรียบร้อย เจ้าหน้าที่ประทับตราสมบูรณ์ให้ เป็นอันเสร็จทันกำหนดผู้ส่งสินค้าจะนำใบชนิดค้าไปยื่นต่อฝ่ายประมาณผลักฐาน และกองตรวจสอบสินค้าออก เพื่อจัดน้ำยาระและสารวัตรทำการตรวจสอบของยังท่าเรือ หรือยังโรงงานในการที่ลากตู้บรรทุกสินค้าไปบรรจุ ณ โรงงานผู้ส่งสินค้า เมื่อตรวจสอบเจ้าหน้าที่ทำการปิดตู้และประทับตราเลขหมายเป็นอันเสร็จพื้นที่ทางคุ้ลากากร

3. กระบวนการพิธีการทางเอกสาร商業化

การดำเนินการทางด้าน商业การนี้จะเริ่มเกิดขึ้นตั้งแต่ผู้ซื้อ ได้ทำการเปิดเครดิตมาเมื่อ ところที่ทำสัญญา ซึ่งปกติแล้วในการนี้ต้องมีประดิษฐ์ผู้ส่งสินค้าออกนิยมจะรับการชำระเงินชนิด "เครดิตที่มีเอกสารประกอบ หรือ เลตเตอร์อฟเครดิต" เมื่อผู้ส่งสินค้ารับเครดิตแล้วก็จะเริ่มทำการผลิตสินค้า เมื่อกำกับการผลิตเสร็จและบรรจุเรียบร้อยในตู้บรรจุสินค้า ทางบริษัทเรือก็จะออกใบตราสั่งสินค้า (Bill of Lading หรือ B/L) หรือในการส่งสินค้าทางอากาศ ทางบริษัทสายการบินจะออกใบรับขนสินค้าทางอากาศ (Airway Bill) เมื่อได้รับเอกสารนี้แล้วก็นำไปรวมกับเอกสารอื่นๆ ที่จำเป็นตามที่ระบุใน แล้วซึ่ง เป็นเอกสารทั้งหมดที่สมบูรณ์ไปขายให้กับ商业การ เอกสารที่ระบุในเอกสารนี้ว่าต้องใช้ประกอบในการขายให้商业การโดยมากจะประกอบด้วย

- ก. ตัวแลกเงิน (Bill of Exchange)
- ข. ใบกำกับราคาสินค้า (Invoice)
- ค. ใบตราสั่งสินค้า (Bill of Lading)
- ง. กรมธรรม์ประกันภัย (Insurance Policy) ในกรณีที่เกณฑ์ราคานาทาย เป็นแบบ C.I.F.
- จ. ใบรับรองถึงกำเนิดสินค้า (Certificate of Origin)
- ฉ. ใบแสดงรายการบรรจุที่บห่อ (Packing List)
- ช. หนังสือรับรองแหล่งกำเนิดสินค้า สำหรับสินค้าที่ได้รับสิทธิประโยชน์ทางการค้า (Form A) ซึ่งต้องมีและต้นมีประดิษฐ์เป็นสินค้าที่จัดอยู่ในหมู่ที่ได้รับสิทธิประโยชน์ด้วย

เมื่อเอกสารครบถ้วนจะนำไปขายกับ商业การ และทาง商业การจะทำการจ่ายเงินเมื่อได้รับเอกสารครบตามเงื่อนไข การจ่ายจะกระทำในทันทีถ้าเงื่อนไขในเครดิตเป็นแบบ At Sight เมื่อเงินถูกโอนเข้าบัญชีผู้ส่งสินค้าออกก็เป็นอันว่าเสร็จสิ้นกระบวนการส่งออกต้องมีประดิษฐ์ออกใบยัง ต่างประเทศ

รายงานมหาวิทยาลัย

ภาคนิวัติ น.

แพคกิ้งเครดิต (Packing credit)

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แพคกิ้งเครดิต (Packing Credit)

เป็นเงินเชื่อระยะสั้นเพื่อการส่งออกที่ธนาคารแห่งประเทศไทยให้ธนาคารพาณิชย์กู้ยืม ในอัตราดอกเบี้ยต่ำ เนื่องจากให้ผู้ส่งออกกู้ยืมอีกต่อหนึ่ง เพื่อซื้อลินด้าสำเร็จรูปหรือวัตถุคุบ ผลิตและส่งออกเพื่อนำเงินตราต่างประเทศเข้าประเทศไทย โดยลินด้าที่เกี่ยวข้องอาจเป็นได้ทั้งลินด้าเกษตร ลินด้าอุตสาหกรรม และลินด้าอื่น ๆ

การกู้ยืมดังกล่าวเนื้อยู่ภายใต้ระเบียบธนาคารแห่งประเทศไทยว่าด้วยการรับตัวลัญญาใช้เงินที่เกิดจากการส่งลินด้าออก พ.ศ. 2531

ขั้นตอนการขอแพคกิ้งเครดิต

ผู้ส่งออกจะต้องได้รับอนุมัติวงเงินไม่เชื่อประเทกจากธนาคารพาณิชย์ก่อน จากนั้นจึงดำเนินการส่งคำขออนุมัติให้ตนเองเป็นผู้ส่งออกที่พึงเชื่อถือได้ ไปยังธนาคารแห่งประเทศไทย โดยผ่านธนาคารพาณิชย์ที่นั้น และเมื่อธนาคารแห่งประเทศไทยเห็นสมควรที่จะให้ความอนุเคราะห์แล้วจะสามารถนำตัวลัญญาใช้เงินของตนไปขายให้กับธนาคารพาณิชย์ได้

เอกสารประกอบตัวลัญญาใช้เงิน

อาจจะเป็นเอกสารอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ คือ

1. เลตเตอร์อฟเครดิตชนิดเดิกถอนไม่ได้ที่เบิกมาจากต่างประเทศ
2. ลัญญาเวื้อย้าย หรือคำสั่งเชือกที่ได้รับจากผู้ซื้อลินด้าในต่างประเทศ
3. ใบรับรองของคลังลินด้าและใบประกันลินด้า หรือใบรับจำนำลินด้าของธนาคารพาณิชย์ ซึ่งแสดงว่ามีลินด้าที่ฟร้อนจะส่งออกเก็บรักษาไว้ในคลังลินด้า หรือสถานที่เก็บรักษาที่ธนาคารพาณิชย์ให้ความเชื่อถือ
4. ตัวแลกเงินที่มีกำหนดเวลาชำระเงิน (Usance Export Bills) เป็นตัวแลกเงินเครดิตที่ผู้ส่งออกให้กับผู้ซื้อในต่างประเทศ หลังจากที่มีการส่งลินด้าออกแล้ว

วงเงินของตัวลัญญาใช้เงิน

ไม่จำกัดแต่ต้องไม่เกินร้อยละ 100 ของมูลค่าเอกสารประกอบตัวลัญญาใช้เงิน ซึ่งในจำนวนนี้ธนาคารพาณิชย์จะสามารถนำไปขอรู้ยืมต่อจากธนาคารแห่งประเทศไทยได้ร้อยละ 50 และอีกร้อยละ 50 ธนาคารพาณิชย์จะต้องให้กู้จากแหล่งเงินกู้ยืมของตนเอง

ระยะเวลาของตัวสัญญาใช้เงิน

ตัวสัญญาใช้เงินต้องถึงกำหนดไม่เกินวันที่ผู้ออกตัวหรือส่งออก จะได้มีราชค่าลินค้าแต่ต้องไม่เกิน 180 วันนับแต่วันที่ธนาคารแห่งประเทศไทย และไม่เกิน

- วันสุดท้ายของกรานนำเอกสารไปขายที่ธนาคารตามที่ระบุไว้ใน เลตเตอร์อฟเครดิต (Expiry date of letter of credit)
- 10 วัน นับแต่วันสุดท้ายที่ต้องส่งลินค้าออกตามสัญญาซื้อขาย หรือคำสั่งชื่อ
- กำหนดเวลาตามใบวันของคลังลินค้า และใบประกันลินค้า หรือใบรับจำนำลินค้า ของธนาคารพาณิชย์
- 10 วัน นับแต่วันถึงกำหนดใช้เงินตามตัวแลกเงิน

ในการที่มีการออกตัวสัญญาใช้เงินหลายฉบับตามเอกสารอันเกี่ยวเนื่องกับลินค้าจำนวนเดียวกัน ระยะเวลาที่ธนาคารแห่งประเทศไทย จะรับซื้อตัวสัญญาใช้เงินเหล่านี้รวมกันจะไม่เกิน 180 วัน นับแต่วันที่ธนาคารแห่งประเทศไทยรับซื้อตัวสัญญาฉบับแรก

อัตราดอกเบี้ย

ธนาคารพาณิชย์จะคิดดอกเบี้ยจากผู้ส่งออก ได้ไม่เกินร้อยละ 10 ต่อปี โดยในส่วนของร้อยละ 50 ที่ธนาคารพาณิชย์สามารถไปขอรับต่อจากธนาคารแห่งประเทศไทยได้นั้น ธนาคารแห่งประเทศไทย จะคิดดอกเบี้ยร้อยละ 5 ต่อปี สำหรับผู้ส่งออกทั่วไปและคิดร้อยละ 4 ต่อปี สำหรับผู้ส่งออกรายย่อย ผู้ส่งออกที่ออกตัวสัญญาใช้เงินซึ่งถูกนำไปขายให้ ธนาคารแห่งประเทศไทยในแต่ละขณะ ไม่เกินจำนวน 5,000,000 บาท

การชำระคืน

เมื่อผู้ส่งออกไม่นำเงินจากแหน่งคงเหลือ เนื่องจากไม่ได้รับเงินตามกำหนด ให้ผู้ส่งออกชำระคืนตัวสัญญาใช้เงินที่ได้รับไว้ พร้อมดอกเบี้ยที่ต้องชำระ ต้องชำระเงินคืนแก่ ธนาคารพาณิชย์ ตามจำนวนและมูลค่าลินค้าที่ส่งออกทั้งหมด แต่อย่างน้อยที่สุดจะต้องไม่เกินวันครบกำหนดตามตัวสัญญาใช้เงิน

ภาระหนี้ที่ของผู้ส่งออก

ผู้ส่งออกมีหน้าที่จะต้องนำเงินที่ได้จากแหน่งคงเหลือ เนื่องจากไม่ได้รับเงินตามกำหนดให้มา การนำเข้าซึ่งเงินตราต่างประเทศไม่ต่ำกว่าจำนวนเงินตามตัวสัญญาใช้เงิน และภายในวันครบกำหนดตามตัวสัญญาใช้เงิน

ถ้าคาดว่าไม่สามารถส่งออก และชำระเงินคืนได้ภายใน 60 วัน นับแต่วันที่ได้รับแพ็คเกจ เครดิต ผู้ส่งออกจะต้องส่งรายงานการจัดซื้อ ให้แก่ธนาคารแห่งประเทศไทยใน 60 วัน มิฉะนั้น ธนาคารแห่งประเทศไทยจะตัดบัญชีธนาคารพาณิชย์เพื่อชำระเงินต้น และดอกเบี้ยปรับร้อยละ 5 ต่อปี เมื่อครบ 60 วัน และเบี้ยปรับร้อยละ 5 นี้ จะขอคืนมิได้ ลินค้าที่ระบุไว้ตามรายงานการจัดซื้อ จะต้องมีอยู่ครบถ้วนและจะขายไปเก็บรักษาไว้ ณ คลังลินค้า หรือสถานที่เก็บลินค้าอื่นได้ก็ต่อเมื่อ ได้รับอนุญาตจากธนาคารแห่งประเทศไทยก่อน

ในการที่ตัวสัญญาใช้เงินครบกำหนดชำระเงินแล้วผู้ส่งออกยังไม่สามารถส่งลินค้าออกได้ ธนาคารแห่งประเทศไทยจะตัดบัญชีธนาคารพาณิชย์เพื่อชำระเงินต้น ดอกเบี้ยปรับในอัตราร้อยละ 5 ต่อปี ตามจำนวนเงินและระยะเวลาที่เกินขึ้น ถ้าผู้ส่งออกสามารถส่งลินค้าออกและนำเข้าซึ่งเงิน ตราต่างประเทศได้ภายใน 60 วัน หลังจากวันที่ตัวสัญญาใช้เงินครบกำหนดชำระเงิน ธนาคารแห่งประเทศไทยจะคืนเบี้ยปรับดังกล่าวให้ตามปริมาณ และมูลค่าลินค้าที่ส่งออกนั้น

หมายเหตุ ในกรณีที่เป็นการส่งออกลินค้าอุดสาหกรรม โดยผู้ผลิตมิได้เป็นผู้ส่งออกโดยตรง แต่ได้ รับคำสั่งซื้อ (Order) หรือ สัญญาซื้อขาย (Contract) หรือ Domestic Letter of Credit อันเกี่ยวเนื่องมาจาก การส่งออกจากผู้ส่งออกอีกต่อหนึ่ง ผู้ผลิตลินค้าดัง กล่าวก็สามารถขอความอนุเคราะห์ จากธนาคารแห่งประเทศไทยได้ เช่นกัน ตาม ระเบียบธนาคารแห่งประเทศไทยว่าด้วยการรับซื้อตัวสัญญาใช้เงินที่เกิดจากการส่งออก ลินค้าอุดสาหกรรม ซึ่งผู้ส่งออกมิได้เป็นผู้ผลิต พ.ศ. 2531 ซึ่งมีข้อบัญญัติสำหรับผู้ผลิต ใกล้เดียวกับระเบียบธนาคารแห่งประเทศไทย ว่าด้วยการรับซื้อตัวสัญญาใช้เงินที่เกิด จากการส่งลินค้าออก พ.ศ. 2531 นั้น

คุณธรรมทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาควิชานวัตกรรม

แบบสื่อสาร

ศูนย์วิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสอบถาม

โปรด勾เครื่องหมาย ✓ หน้าข้อที่ท่านต้องการตอบเป็นยังข้อเดียว

1. กิจการของท่านเป็นกิจการประเภทใด

☐ บริษัทจำกัด	☐ ห้างหุ้นส่วนจำกัด
☐ ห้างหุ้นส่วนสามัญ	☐ กิจการเจ้าของคนเดียว
☐ อื่น ๆ โปรดระบุ	

2. บทบาทของกิจการของท่านในอุตสาหกรรมส่งออกออกไม้/ตัน ไม้ประดิษฐ์คือ

☐ ผู้ผลิตอย่างเดียว	☐ ผู้ส่งออกอย่างเดียว
☐ ผู้ผลิตและผู้ส่งออก	
☐ อื่น ๆ โปรดระบุ	

3. ประสบการณ์ในการส่งออกออกไม้/ตัน ไม้ประดิษฐ์ของกิจการของท่านเป็นเวลา

☐ 0 - 3 ปี	☐ 4 - 6 ปี
☐ 7 - 9 ปี	☐ 10 - 13 ปี
☐ มากกว่า 13 ปี ระบุ ปี	

4. กิจการของท่านได้รับหรือเคยได้รับการส่งเสริมจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนหรือไม่

☐ ได้รับ ตั้งแต่ พ.ศ.
☐ ไม่ได้รับ ตั้งแต่ พ.ศ. (โปรดระบุเหตุผล)

5. ลักษณะของกิจการของท่านให้การผลิตออกไม้/ตัน ไม้ประดิษฐ์คือ

☐ อุตสาหกรรมในครอบครัว	☐ อุตสาหกรรมโรงงาน
☐ อื่น ๆ โปรดระบุ	

6. กิจการของท่านมีคนงานที่ทำหน้าที่ในฝ่ายผลิตทั้งหมดกี่คน (โปรดระบุ)

7. คนงานหรือนักล่ากรในฝ่ายผลิต เป็นช่างฝีมือ

ไม่ใช่ช่างฝีมือ

8. ในปัจจุบันกิจการของท่านมีซ่างฟิล์มหรือเนื้องพอลำหันการผลิตหรือไม่
 เป็นไป ไม่เป็นไป
9. ในการดำเนินการซ่างฟิล์มในกิจการ ท่านมีการแก้ปัญหาอย่างไร (ตอบได้มากกว่า 1 ช้อ)
 เพิ่มการผลิตลงเวลา ว่าจ้างกิจการอื่นช่วยทำการผลิต
 จ้างคนงานเพิ่ม อื่น ๆ ระบุ
10. ซ่างฟิล์มในกิจการของท่านมีการลาออกจากหรือเข้าใหม่น้อยหรือไม่
 ไม่น้อย
 น้อย สาเหตุ เพราะ ค่าแรงต่ำ
 ต้องการเปลี่ยนงาน เพราะเบื้องต้น อื่น ๆ ระบุ
11. ปัญหาการขาดแคลนซ่างฟิล์มเป็นปัญหาที่สำคัญสำหรับกิจการของท่านหรือไม่
 ไม่เป็นปัญหาที่สำคัญ เพราะ
12. ปัญหาอื่นๆ นอกจგกที่สามารถด้านซ่างฟิล์มสำหรับกิจการของท่านมีกี่หรือไม่
 ไม่มี มี คือ
13. ผลิตภัณฑ์กิจการของท่านผลิตดี (**ตอบได้มากกว่า 1 ช้อ)**
 ดอกไม้พลาสติก ดอกไม้ผ้าโพลีเอสเตอร์
 ดอกไม้ผ้าทำด้วยมือ ต้นไม้ประดิษฐ์
 ผลไม้ประดิษฐ์ อื่น ๆ ระบุ
14. วัตถุดินที่กิจการของท่านใช้ในการผลิตส่วนใหญ่ต้องส่งมาจากต่างประเทศหรือไม่
 ไม่ต้องส่ง ต้องส่ง

15. ในกรณีที่ต้องส่งวัสดุดิบจากต่างประเทศ สิ่งที่ส่งมาจากต่างประเทศได้แก่
- เม็ดพลาสติก จากปะทุ
 ผ้าไอล์สิงเคราช์ จากปะทุ
 ฟลอร์ร่าเทป จากปะทุ
 อื่น ๆ คือ จากปะทุ
16. วัสดุดิบจากต่างประเทศเมื่อคิดเป็นร้อยละของตันทุนทั้งหมดแล้วจะมีมูลค่าประมาณร้อยละ
☐ 1 - 10	☐ 11 - 20	☐ 21 - 30
☐ 31 - 40	☐ 41 - 50	☐ 51 - 60
☐ 61 - 70	☐ 71 - 80	☐ 81 - 90
☐ 91 - 100		
17. ท่านคิดว่าสามารถใช้วัสดุดิบจากในประเทศไทยแทนได้หรือไม่
- ได้ ท่านเคยลองใช้หรือไม่ ไม่เคย
 เคย ได้แก่
18. ท่านคิดว่าถูกต้องในประเทศไทยของลูกค้าที่ส่งซื้อมีผลต่อแบบของออกไม้/ตันไม้ประดิษฐ์ที่ส่งซื้อหรือไม่
- ไม่มี
 มี (โปรดอธิบาย)
19. ออกไม้/ตันไม้ประดิษฐ์ที่ส่งออกในแต่ละปีที่ผ่านมาสำหรับลูกค้ารายเดียวกันมากสั่งซื้อแบบหน้ากันหรือไม่
- มักจะเป็นแบบหน้า ๆ กัน มักไม่เข้ากันแต่จะเปลี่ยนแบบไปเรื่อย ๆ
20. หมายเหตุการของท่านทำการผลิตคิดเป็นร้อยละ ของกำลังการผลิตทั้งหมด
☐ 11 - 20	☐ 21 - 30	☐ 31 - 40
☐ 41 - 50	☐ 51 - 60	☐ 61 - 70
☐ 71 - 80	☐ 81 - 90	☐ 91 - 100
21. คำสั่งซื้อ/ผลิตที่กิจการของท่านได้รับส่วนใหญ่ได้มาจาก
- การติดต่อสื่อสารจากกิจการของท่านเองโดยตรง

- [□] ลูกค้าเก่าติดต่อมา
[□] ลูกค้าใหม่ติดต่อโดยได้รายรื่นของกิจการของท่านจากหน่วยงานอื่น
[□] ลูกค้าได้รายรื่นของกิจการท่านจากการที่ท่านไปร่วมงานและส่งลินค้าในต่างประเทศ
[□] บริษัทคนกลางส่งออก มาติดต่อให้ทำการผลิตให้
[□] อื่น ๆ ระบุ

22. ท่านติดต่อกับลูกค้าต่างประเทศของท่าน โดยวิธีใดเป็นส่วนใหญ่
[□] จดหมาย [□] โทรเลข
[□] โทรศัพท์ทางไกล [□] เทเลกรฟ
[□] เดินทางไปด้วยตนเอง [□] โดยผ่านคนกลาง
[□] อื่น ๆ ระบุ

23. คำสั่งผลิต/ชี้อีกจกการของท่านได้รับมืออย่างสม่ำเสมอทั้งปีหรือไม่
[□] สม่ำเสมอ [□] ไม่สม่ำเสมอ บางช่วงมีมาก บางช่วงมีน้อย

24. ประเทศลูกค้าของกิจการของท่าน 3 ประเทศเรียงตามลำดับที่ส่งออกของท่านจากมากไปน้อย
ก.
ก.
ก.

25. ประเทศคู่แข่งที่สำคัญของท่านเรียงตามความสำคัญ
ก. โดยท่านเลือเบรี่ยนในด้าน [□] คุณภาพ [□] การส่งมอบ
[□] ราคา [□] อื่นๆ
ก. โดยท่านเลือเบรี่ยนในด้าน [□] คุณภาพ [□] การส่งมอบ
[□] ราคา [□] อื่นๆ
ก. โดยท่านเลือเบรี่ยนในด้าน [□] คุณภาพ [□] การส่งมอบ
[□] ราคา [□] อื่นๆ
ก. โดยท่านเลือเบรี่ยนในด้าน [□] คุณภาพ [□] การส่งมอบ
[□] ราคา [□] อื่นๆ

26. ท่านคิดว่ากิจการของท่านเน้นอะไรเป็นจุดขายที่สำคัญที่สุด
 ความประณีตในการบรรจุภัณฑ์ วัตถุดินที่ใช้ในการผลิต
 ราคาถูกกว่าคู่แข่งขัน การล่วงมอบที่ตรงเวลา
 การติดตามลูกค้าหลังการขาย กรรมวิธีแบบของดอกไม้/ต้นไม้ประดิษฐ์มากกว่าให้เลือก
 อื่น ๆ ระบุ
27. ผลิตภัณฑ์ของกิจการของท่านมีการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาการทางด้านการออกแบบหรือไม่
 มี ไม่มี
28. ในกรณีที่มีการพัฒนาการออกแบบทำมีการเพิ่มเติมแบบผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ ปีละกี่ครั้งโดยเฉลี่ย
 ปีละครั้ง ปีละ 2 - 3 ครั้ง
 มากกว่าปีละ 3 ครั้ง
29. ท่านได้รับคำแนะนำเกี่ยวกับแบบของดอกไม้/ต้นไม้ประดิษฐ์ที่จะส่งออกมาจาก
 ลูกค้าต่างประเทศ หน่วยราชการต่าง ๆ
 ฝ่ายการตลาดของกิจการออกแบบ หน่วยงานเอกชนอื่น
 อื่น ๆ ระบุ
30. ท่านได้รับข้อมูลทางการตลาดล้วนใหญ่มาจากการ
 กรมพัฒน์สัมพันธ์ กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์
 ลูกค้าต่างประเทศ เดินทางไปศูนย์ตลาดตัวอย่างต่างประเทศ
 อื่น ๆ โปรดระบุ
31. ท่านคิดว่าข้อมูลที่ท่านได้รับในปัจจุบันนี้เพียงพอหรือไม่
 เพียงพอ ไม่เพียงพอ
32. ในกรณี มีข้อมูลการตลาดไม่เพียงพอท่านคิดว่าข้อมูลที่ท่านต้องการและหน่วยราชการหรือทางงานอื่นควรจัดหามาไว้ดีด
.....

33. ท่านคิดว่าจะเพิ่มประเทศลูกค้าจากที่มีอยู่ในปัจจุบันหรือไม่
 คิดจะเพิ่ม ไม่คิดจะเพิ่ม
34. ถ้าคิดจะเพิ่ม ประเทศลูกค้าที่ท่านคิดจะขยายเข้าไปคือ
35. ตอบ ไม่/ต้นไม้ประดิษฐ์ลูกค้านิยมสั่งซื้อ/ผลิตส่วนใหญ่มีการออกแบบโดย
 เลียนแบบดอกไม้/ต้นไม้ตามธรรมชาติในประเทศไทยของลูกค้าเอง
 เลียนแบบดอกไม้/ต้นไม้ตามธรรมชาติในประเทศอื่น ๆ
 แบบดอกไม้/ต้นไม้ตามจินตนาการของผู้ผลิตขึ้นมาเอง
 ลูกค้าออกแบบมาให้
 อื่น ๆ โปรดระบุ
36. ท่านเคยได้รับคำเตือนหรือคำงี้จากลูกค้าบ้างหรือไม่
 ไม่เคย เคย ในล้านได้บ้าง โปรดระบุ
37. ท่านคิดว่าแนวโน้มความต้องการของลูกค้าในอนาคตต้องการลินเด้าที่
 คุณภาพดีกว่าคู่แข่งขัน ราคาสูงกว่าคู่แข่งขัน
 คุณภาพดีกว่าคู่แข่งขัน ราคากลางเมื่อเทียบกับคู่แข่งขัน
 คุณภาพปานกลางเมื่อเทียบกับคู่แข่งขัน ราคากลางเมื่อเทียบกับคู่แข่งขัน
 คุณภาพปานกลางเมื่อเทียบกับคู่แข่งขัน ราคากลูกกว่าคู่แข่งขัน
 คุณภาพต่ำกว่าเมื่อเทียบกับคู่แข่งขัน ราคากลูกกว่าคู่แข่งขัน
38. ท่านเคยมีการดำเนินการทางด้านการส่งเสริมการตลาดไปยังลูกค้าของท่านหรือไม่
 ไม่เคย เพราะ
- เคย โดยวิธี การโฆษณา เช่น ส่งแผ่นพับ/โน๊ตบุ๊ค เป็นต้น
 การให้เครดิตการค้าเป็นพิเศษ
 การร่วมงานแสดงสินค้าในต่างประเทศ
 อื่น ๆ โปรดระบุ

39. ลูกค้าของกิจการของท่านส่วนใหญ่ดำเนินกิจการอย่างไร
- กิจการขายปลีก
 กิจการขายส่งคอกไก่/ตันไม้ประดิษฐ์เนื้องอย่างเดียว
 บริษัทกลาง/นายหน้ารับสั่งลินค้า
 ห้างสรรพสินค้า
 อื่น ๆ โปรดระบุ
 ไม่ทราบ
40. ท่านมีปัญหาในด้านการติดต่อสื่อสารกับลูกค้าต่างประเทศหรือไม่
- ไม่มี มี ในด้าน
41. ลูกค้าที่ท่านติดต่ออยู่ในปัจจุบันส่วนมากเริ่มการติดต่ออย่างไร
- รู้จักเป็นส่วนตัวอยู่ก่อน ลูกค้าได้รายรื่นของท่านจากหน่วยราชการ
 ท่านไปเสนอขายสินค้าด้วยตนเอง ลูกค้าได้รายรื่นของท่านมาจากบุคคลอื่น
 รู้จักกันจากการแสดงสินค้าในต่างประเทศ
 อื่น ๆ ระบุ
42. ลูกค้าของท่านติดต่อซื้อขายคอกไก่/ตันไม้ประดิษฐ์จากประเทศคู่แข่งบางหรือไม่
- ชื้อ ไม่ชื้อ ไม่ทราบ
43. ในกรณีที่ลูกค้าติดต่อซื้อขายคอกไก่/ตันไม้ประดิษฐ์จากประเทศคู่แข่ง สาเหตุเพริ่ง
(เลือกได้มากกว่า 1 ข้อ)
- เศยติดต่ออยู่ก่อน เป็นคอกไก่/ตันไม้ประดิษฐ์ต่างชนิดออกใบ
 ราคาถูกกว่า คุณภาพดีกว่า
 เทคนิคการข้ารับเงินดีกว่า ไม่ต้องการให้เกิดการติดต่อกับผู้ขายตัวกับผู้สั่งสินค้า
 อื่น ๆ ระบุ
 เนี่ยงผู้เดียว
44. ท่านคิดว่าราคาถูกเป็นปัจจัยที่สำคัญกว่าคุณภาพเดียวในการสั่งออกคอกไก่และตันไม้ประดิษฐ์ของไทยใช่หรือไม่
- ใช่ ไม่ใช่

45. หลังจากขายและส่งสินค้าไปให้ลูกค้าแล้ว ท่านมีการดำเนินการใด ๆ เพื่อตรวจสอบความพอใจหรือไม่
 ไม่มี มี โดยวิธี
 46. จำนวนลูกค้าของกิจการของท่านในแต่ละปีที่ดำเนินกิจการมีการเพิ่มขึ้นหรือไม่
 ไม่เพิ่ม ไม่แน่น
 47. ลูกค้าที่ต่อมาเอง
 ไม่เสาะหาด้วยตนเอง ลูกค้าติดต่อมาเอง
 การโฆษณาประชาสัมพันธ์ อื่น ๆ ระบุ
 48. ท่านทำการขนส่งสินค้าไปยังประเทศลูกค้าของท่านโดยวิธีใด
 ทางเรือ ทางเครื่องบิน
 ทางรถไฟ ทางรถยนต์
 49. ท่านมีปัญหาในการขนส่งสินค้าไปยังประเทศลูกค้าหรือไม่
 ไม่มี มี คือ
 50. ท่านมีปัญหาทางด้านเงินทุนใหญ่ เวียนหรือไม่
 ไม่มี มี คือ
 51. ท่านเคยมีปัญหาในด้านการส่งมอบสินค้าไม่เหมือนกับที่ตกลงกันไว้เดิมหรือไม่
 ไม่มี มี คือ
 52. ท่านมีปัญหาในการติดต่อกับหน่วยงานราชการหรือไม่
 ไม่มี มี คือ
 53. ท่านมีปัญหาในด้านวัตถุดินบ้างหรือไม่
 ไม่มี มี คือ

54. นอกจากปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้แล้ว กิจการของท่านยังมีปัญหา อุปสรรคและความล่าช้าอื่น ๆ ใดที่ท่านคิดว่าควรได้รับการปรับปรุงและช่วยเหลือเพื่อให้การส่งออกเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้นอีกหรือไม่ จากหน่วยงานราชการ

.....

.....

จากหน่วยงานเอกชน

.....

อื่น ๆ

.....

.....

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ๔.

มาตรา 19 ทวิ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

มาตรา 19 ทวิ มีข้อความว่า

"มาตรา 19 ทวิ ของที่ส่งออกไปยังเมืองต่างประเทศหรือส่งไปเป็นของใช้ส่วนบุคคลในเรือเดินทางไปเมืองต่างประเทศ ถ้ามีสูญเสียที่พ่อใจของอธิบดีหรือผู้ที่อธิบดีมอบหมายว่าได้ผลิต หรือผลิต หรือประกอบ หรือบรรจุ ด้วยของที่นำเข้ามาในราชอาณาจักร ให้คืนเงินอาการชาเข้าสู่หัวของดังกล่าวที่ได้เรียกเก็บไว้แล้วให้แก่ผู้นำของเข้า ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขดังต่อไปนี้"

(ก) ของที่นำเข้ามาทั้งหมดใช้ของที่กฎหมายทรงระบุห้ามคืนอาการ

(ข) ปริมาณของที่นำเข้าซึ่งใช้ในการผลิต หรือผลิต หรือประกอบ หรือบรรจุเป็นของที่ส่งออก ให้คืนตามหลักเกณฑ์ที่อธิบดี เที่ยงธรรมหรือประการกำหนด

(ค) ของน้ำมันได้ส่งออกไปทางท่า หรือที่สำหรับการส่งออกซึ่งของที่ขอคืนอาการชาเข้า

(ง) ของน้ำมันได้ส่งออกไปภายในประเทศน้ำมันดังแต่รันที่นำของซึ่งใช้ในการผลิต หรือผลิต หรือประกอบเป็นของที่ส่งออก หรือใช้บรรจุของที่ส่งออก เข้ามาในราชอาณาจักร และ

(จ) ต้องขอคืนเงินอาการภัยในหากเดือนนับแต่วันที่ส่งของน้ำมันออกไป แต่อธิบดีจะขยายเวลาออกไปตามที่เห็นสมควรได้

อธิบดีมีอำนาจออกข้อบังคับว่าด้วยการนิสูจน์ของ การส่งออกไป การจัดทำและยื่นเอกสารต่างๆ การคำนวณเงินอาการที่มีคืนให้ และวิธีการอื่นๆ เกี่ยวกับการขอคืนเงินอาการนี้"

1. หลักการ คือ ส่วนหรือของที่ผลิต ผลิต ประกอบ หรือบรรจุ แล้วส่งออกนั้นไม่ได้บริโภคในประเทศไทย จึงควรหันจากภาระภาษีเข้า เข้า โดยวิธีคืนให้ เนื่องจากการที่ส่องชั่งเป็นวัตถุประสงค์สำคัญของบทบัญญัตินี้คือ เป็นการส่งเสริมอุดหนุนการผลิตเพื่อส่งออก ซึ่งอาจใช้วัตถุในหรือส่วนประกอบ หรือส่วนผสมบางอย่างจากต่างประเทศและใช้มือเทคโนโลยี และแรงงานภายใต้ประเทศอันเป็นทรัพยากรที่สำคัญในอุตสาหกรรมนั้นา

2. จำนวนค่าน้ำภาษีที่คืนให้ ตามมาตรา 19 ทวิ ไม่มีข้อจำกัดอัตราส่วนของเงินค่าอาการที่คืนให้ แต่ใช้ข้อความว่า "ให้คืนเงินอาการชาเข้าสำหรับของดังกล่าวที่ได้เรียกเก็บไว้แล้วให้แก่ผู้นำของเข้า" ดังนั้น จึงหมายความว่า ต้องคืนให้จนเต็มจำนวนการให้คืนจนหมดล้นเหลือ นั้น เป็นไปตามเจตนาหมายที่จะส่งเสริมอุดหนุนการผลิตเพื่อการส่งออกดังกล่าวข้างต้นให้เต็มที่ โดยมุ่งต่อผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจและอุดหนุนการอันเป็นหลักการให้เกิดบทบัญญัตินี้ขึ้น

3. เงื่อนไข มาตรา 19 ทวิ กำหนดเงื่อนไขบางข้อ ดังนี้

(ก) ของที่นำเข้ามาทั้งหมดใช้ของที่กฎหมายทรงระบุห้ามคืนเงินอาการ หมายความว่า ภาระทรงการคัดกรองของภาระที่ห้ามคืนเงินอาการได้ เงื่อนไขข้อนี้กำหนดขึ้นเพื่อให้สามารถคุ้มครองป้องกันการผลิตในประเทศไทยได้ กล่าวคือ ถ้าลังที่ผู้ประกอบการอุดหนุนน้ำเข้ามาใช้ในการผลิต ผลิต ประกอบ หรือบรรจุนั้น เป็นของที่ผลิตได้เพียงพอในประเทศไทยและรัฐบาลเห็นสมควร ก็จะสามารถส่งเสริมให้ใช้ของที่ผลิตในประเทศไทยได้นั้น โดยก็ต้องทราบว่า

ต่างประเทศด้วยการห้ามคืนค่าอาการให้แก่ของชนิดเดียวกันนั้นที่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมนำมาจากต่างประเทศ เมื่อห้ามคืนเงินอาการเช่นเมล็ด ต้นเหงื่องวัตถุคุณ หรือส่วนผสม หรือส่วนประกอบจากต่างประเทศก็จะสูงขึ้น เป็นโอกาสต่อที่จะหันเหผู้ใช้ให้เปลี่ยนมาใช้ของในประเทศไทย

(ข) การหาปริมาณของที่ใช้ไปในการผลิต ผสม ประกอบ หรือบรรจุเป็นของที่ส่งออก เป็นเรื่องสำคัญในการคืนเงินอาการให้รั่วไหล หรือเป็นช่องทางหลีกเลี่ยงค่าภาษี เพราะของที่นำเข้ามาและใช้ไปในการผลิต ผสม ประกอบ หรือบรรจุแล้ว ส่วนมากย่อมเปลี่ยนสภาพหรือรูปลักษณะไป มองไม่เห็นโดยบัดดัง ผู้ส่งออกอาจแจ้งปริมาณของของที่ผสมหรือประกอบอยู่ในของที่ส่งออกเกินกว่าความจริง โดยให้ส่วนผสมหรือส่วนประกอบที่เป็นของในประเทศไทยต่ำกว่าความจริงเพื่อแอบแฝงใช้ส่วนที่ความจริงมิได้ใช้ในการผลิตหากโดยทุกวิธีมิได้ส่งออก ดังนั้น จะต้องมีหลักเกณฑ์หรือสูตรในการหาปริมาณตามที่อธิบดีเห็นชอบหรือประกาศกำหนด

(ค) ต้องส่งออกไปทางท่าเรือหรือที่สاحรันการส่งออกซึ่งของที่ขอคืนอาการชาเข้า มีเหตุผลเกี่ยวกับความรัดกุมในการป้องกันการรั่วไหลของค่าภาษีอาการ และเพื่อให้การส่งออกเป็นพิธีการที่สมบูรณ์และชอบด้วยกฎหมาย เช่นเดียวกับกรณี มาตรา 19 นอกจากนี้ ยังจำเป็นที่จะสะดวกแก่การส่งและนิสูจน์ตัวว่าของล้ำเรจรูปที่ส่งออกตัวว่าได้ผลิต ผสม ประกอบ หรือบรรจุตามสูตรและกรรมวิธีที่ขอรับคือผู้มีติ

(ง) เงื่อนไขบังคับว่าต้องใช้ผลิต ผสม ประกอบ หรือบรรจุ และส่งออกภายในหนึ่งปี นอกจากจะมีเหตุผลในการตรวจสอบและนิสูจน์ ทำนองเดียวกับเงื่อนไขอย่างเดียวกันในมาตรา 19 แล้ว ยังเป็นทางที่จะป้องกันให้ผู้นำเข้าประวัติหรือหลีกเลี่ยงการนำเข้าอาการโดยการอ้างว่าจะนำไปผลิต ผสม ประกอบ หรือบรรจุ เพื่อส่งออกตัวยัง เพราะการนำเข้ากรณีนี้อาจใช้ภานาคการค้าประทับตราได้ ทำให้ไม่ต้องชำระค่าภาษีเมื่อนำของไปจากอวัยวะของศุลกากร

สำหรับเงื่อนไขข้อ (จ) นั้น เป็นทำนองเดียวกับเงื่อนไขข้อ (ง) ในมาตรา 19 ความแตกต่างอยู่ที่มาตรา 19 ทิ ให้อำนาจขอรับคืนภาษีเวลาออกไปตามที่เห็นสมควรได้ กันนี้ เพื่อให้สามารถยืดหยุ่นผ่อนปรนในเรื่องเวลาแก้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม เนื่องจากคืนเงินอาการที่ใช้ในการผลิต ผสม ประกอบ หรือบรรจุนั้น ไม่อาจติดง่ายๆ ตรงๆ แต่จะต้องคำนึงตามสูตรตามปริมาณการส่งออกและการนำเข้า ต้องคิดมูลค่าซึ่งยกบ้าง การหาตัวเลขแน่นอนจึงกระทำมิได้รวดเร็วหากไม่มีช่องทางให้อธิบดีอ่านใจหมายเวลาออกไปตามที่เห็นสมควรแล้ว ระยะเวลาที่กำหนดไว้ก็อาจบีบตันให้ผู้เกี่ยวข้องเกิดความเดือดร้อนเสียผลประโยชน์ที่กัญญาอยู่มีเจตนาหมายให้

ประวัติผู้เขียน

นายธรรมนูญ ใจจนคำเกิง ใช่ค ก็ได เมื่อวันที่ 10 ธันวาคม พ.ศ. 2502
ได้รับปริญญาตรี วิทยาศาสตร์บัณฑิต จากคณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
เมื่อปีการศึกษา 2526

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย